Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►**B**

DIRECTIVA 2002/53/CE A CONSILIULUI

din 13 iunie 2002

privind Catalogul comun al soiurilor de plante agricole

(JO L 193, 20.7.2002, p. 1)

Astfel cum a fost modificată prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►**M1**	Regulamentul (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003	L 268	1	18.10.2003

▼B

DIRECTIVA 2002/53/CE A CONSILIULUI

din 13 iunie 2002

privind Catalogul comun al soiurilor de plante agricole

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 37,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Parlamentului European [1],

după consultarea Comitetului Economic și Social,

întrucât:

(1) Directiva 70/457/CEE a Consiliului din 28 septembrie 1970 privind Catalogul comun al soiurilor de plante agricole [2] a fost modificată substanțial în mai multe rânduri [3]. Se impune, din motive de claritate și raționalitate, să se procedeze la codificarea directivei în cauză.

(2) Producția de semințe și material săditor agricol deține un loc important în agricultura Comunității.

(3) Din acest motiv, Consiliul adoptă directive privind comercializarea semințelor de sfeclă (2002/54/CE) [4], a semințelor de plante furajere (66/401/CEE) [5], a semințelor de cereale (66/402/CEE) [6], a cartofilor de sămânță (2002/56/CE) [7], respectiv a semințelor de plante oleaginoase și pentru fibră (2002/57/CE) [8].

(4) Este necesar să se elaboreze un catalog comun al soiurilor. Acest catalog nu poate fi întocmit decât pe baza cataloagelor naționale.

(5) Trebuie, prin urmare, ca toate statele membre să elaboreze unul sau mai multe cataloage naționale cu soiurile admise la certificare și comercializare pe teritoriul lor.

(6) Aceste cataloage trebuie elaborate conform unor norme unificate, pentru ca soiurile admise să fie distincte, stabile și suficient de omogene și să posede o valoare culturală și de utilizare satisfăcătoare.

(7) Trebuie să se țină seama de normele stabilite la nivel internațional pentru anumite dispoziții privind admiterea soiurilor la nivel național.

(8) Pentru testarea soiurilor în vederea admiterii se impune stabilirea unui număr important de criterii și condiții minime de executare unificate.

(9) Prevederile privind durata unei admiteri, motivele retragerii acesteia și executarea unei selecții conservative trebuie să fie

---

[1] Avizul prezentat la 9 aprilie 2002 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).
[2] JO L 225, 12.10.1970, p. 1. Directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 98/96/CE (JO L 25, 1.2.1999, p. 27).
[3] Vezi anexa I, partea A.
[4] JO L 193, 20.7.2002, p. 12.
[5] JO 125, 11.7.1966, p. 2298/66. Directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2001/64/CE (JO L 234, 1.9.2001, p. 60).
[6] JO 125, 11.7.1966, p. 2309/66. Directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2001/64/CE.
[7] JO L 193, 20.7.2002, p. 60.
[8] JO L 193, 20.7.2002, p. 74.

▼B

unificate, iar statele membre trebuie să se informeze reciproc cu privire la admiterea și retragerea soiurilor.

(10) Este de dorit să se adopte norme privind eligibilitatea denumirilor de soiuri, precum și la schimbul de informații între statele membre.

(11) Este necesar ca semințele sau materialul săditor reglementate de prezenta directivă să poată fi comercializate liber în Comunitate din momentul publicării lor în catalogul comun.

(12) De altfel, statele membre trebuie să aibă dreptul de a-și exprima, printr-o procedură specială, eventualele obiecții față de un soi.

(13) Comisia trebuie să asigure publicarea în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*, seria C, a soiurilor care sunt adăugate în Catalogul comun al soiurilor de plante agricole.

(14) Trebuie să se stabilească prevederi pentru recunoașterea echivalenței examinărilor și controalelor asupra soiurilor efectuate în țări terțe.

(15) Normele comunitare nu trebuie aplicate soiurilor pentru care se dovedește că semințele sau materialul săditor sunt destinate exportului către țări terțe.

(16) Datorită evoluției științifice și tehnice, este acum posibilă dezvoltarea soiurilor prin modificare genetică. Prin urmare, atunci când statele membre determină dacă trebuie acceptate soiuri modificate genetic în sensul Directivei 90/220/CEE a Consiliului din 23 aprilie 1990 privind diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic ([1]), acestea trebuie să ia în considerare toate riscurile inerente diseminării deliberate a acestor organisme în mediu. În plus, trebuie stabilite condițiile în care sunt acceptate aceste soiuri modificate genetic.

(17) Comercializarea de alimente și ingrediente alimentare noi este reglementată la nivel comunitar de Regulamentul (CE) nr. 258/97 al Parlamentului European și al Consiliului ([2]). Prin urmare, statele membre trebuie să ia în considerare toate riscurile sanitare datorate produselor alimentare, atunci când decid să accepte anumite soiuri. În plus, trebuie stabilite condițiile în care sunt acceptate aceste soiuri.

(18) Ținând seama de evoluția științifică și tehnică, trebuie să se reglementeze admiterea soiurilor ale căror semințe și material săditor sunt tratate chimic.

(19) Este esențial să se asigure conservarea resurselor genetice ale plantelor. În acest sens, trebuie stabilite condițiile care, în cadrul legislației privind comercializarea semințelor sau a materialului săditor, să permită, printr-o utilizare *in situ*, conservarea soiurilor amenințate de erodare genetică.

(20) Trebuie să se adopte măsurile necesare punerii în aplicare a prezentei directive în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a procedurilor de exercitare a competențelor de punere în aplicare conferite Comisiei ([3]).

(21) Prezenta directivă nu trebuie să aducă atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere a directivelor indicate în anexa 1, partea B,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

([1]) JO L 117, 8.5.1990, p. 15. Directivă abrogată prin Directiva 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 106, 17.4.2001, p. 1).
([2]) JO L 43, 14.2.1997, p. 1.
([3]) JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

▼B

Articolul 1

(1) Prezenta directivă se referă la admiterea soiurilor de sfeclă, plante furajere, cereale, cartofi, precum și de plante oleaginoase și pentru fibră într-un catalog comun al soiurilor de plante agricole ale căror semințe sau al căror material săditor pot fi comercializate conform dispozițiilor din directivele privind comercializarea semințelor de sfeclă (2002/54/CE), a semințelor de plante furajere (66/401/CEE), a semințelor de cereale (66/402/CEE), a cartofilor de sămânță (2002/56/CE), respectiv a semințelor de plante oleaginoase și pentru fibră (2002/57/CE).

(2) Catalogul comun al soiurilor se întocmește pe baza cataloagelor naționale ale statelor membre.

(3) Prezenta directivă nu se aplică soiurilor pentru care se dovedește că semințele și materialul săditor sunt destinate exportului către țări terțe.

Articolul 2

În sensul prezentei directive se înțelege prin „dispoziții oficiale” dispozițiile adoptate:

(a) de către autoritățile unui stat sau

(b) sub responsabilitatea unui stat, de persoane juridice de drept public sau privat sau

(c) pentru activități auxiliare, de asemenea sub controlul unui stat, de către persoane fizice abilitate în acest sens,

cu condiția ca persoanele menționate la punctele (b) și (c) să nu obțină profituri personale ca urmare a acestor dispoziții.

Articolul 3

(1) Fiecare stat membru întocmește unul sau mai multe cataloage de soiuri admise oficial la certificare și la comercializare pe teritoriul său. Orice persoană poate să consulte aceste cataloage.

(2) În cazul soiurilor (linii consangvinizate, hibrizi) care sunt destinate doar utilizării ca componente pentru soiuri finale, dispozițiile din alineatul (1) se aplică numai în măsura în care semințele lor trebuie comercializate sub denumirea acestora.

Condițiile în care dispozițiile din alineatul (1) se aplică și altor soiuri componente pot fi determinate conform procedurii prevăzute la articolul 23 alineatul (2). Între timp, în cazul cerealelor altele decât porumbul, statele membre pot aplica ele însele aceste dispoziții altor soiuri componente în privința semințelor destinate certificării pe teritoriile lor.

Soiurile componente sunt indicate ca atare.

(3) Statele membre pot să prevadă că admiterea unui soi în catalogul comun sau în catalogul altui stat membru este echivalentă cu admiterea în catalogul propriu. În acest caz, statul membru este exonerat de obligațiile prevăzute la articolul 7, articolul 9 alineatul (4) și articolul 10 alineatele (2)-(5).

Articolul 4

(1) Statele membre se asigură că un soi nu este admis decât în cazul în care este distinct, stabil și suficient de omogen. Soiul trebuie să posede o valoare culturală și de utilizare satisfăcătoare.

▼B

(2) Examinarea valorii culturale și de utilizare nu este necesară:

(a) pentru admiterea soiurilor de graminee, în cazul în care amelioratorul declară că semințele din soiul său nu sunt destinate utilizării ca plante furajere;

(b) pentru admiterea soiurilor ale căror semințe sunt destinate comercializării într-un alt stat membru care le-a admis ținând seama de valoarea lor culturală și de utilizare;

(c) pentru admiterea de soiuri (linii consangvinizate, hibrizi) utilizate exclusiv drept componente ale unor soiuri hibride care îndeplinesc cerințele prevăzute la alineatul (1).

(3) În cazul soiurilor care intră sub incidența alineatului (2) litera (a), se poate decide, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 23 alineatul (2) și în măsura în care această măsură se justifică în interesul liberei circulații a semințelor în interiorul Comunității, că soiurile trebuie să se dovedească, în urma unei examinări adecvate, corespunzătoare destinației declarate. În aceste cazuri, trebuie stabilite condițiile examinării.

(4) În cazul unui soi modificat genetic în sensul articolului 2 punctele 1 și 2 din Directiva 90/220/CEE, aceasta este admisă doar în cazul în care au fost luate toate măsurile adecvate în vederea evitării riscurilor pentru sănătatea oamenilor și pentru mediu.

▼M1

(5) De asemenea, în cazul în care semințele rezultate dintr-un soi vegetal sunt destinate utilizării în produse alimentare care intră în domeniul de aplicare a articolului 3 sau în furaje care intră în domeniul de aplicare a articolului 15 din Regulamentul (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind produsele alimentare și furajele modificate genetic ([1]), soiul este acceptat numai dacă a fost aprobată în conformitate cu regulamentului menționat anterior.

▼B

(6) În interesul conservării resurselor genetice ale plantelor, în conformitate cu articolul 20 alineatul (2), statele membre se pot îndepărta de criteriile de admitere prevăzute la alineatul (1) prima teză în măsura în care sunt stabilite condiții speciale în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 23 alineatul (2), ținând seama de dispozițiile articolului 20 alineatul (3) literele (a) și (b).

Articolul 5

(1) Un soi este distinct în cazul în care, indiferent de originea, artificială sau naturală, a variației inițiale care i-a dat naștere, acesta se diferențiază clar, prin unul sau mai multe caractere importante, de orice alt soi cunoscut în Comunitate.

Caracteristicile trebuie să poată fi recunoscute și descrise cu precizie.

Un soi cunoscut în Comunitate este orice soi care, în momentul în care a fost depusă în mod corespunzător solicitarea de admitere a soiului care trebuie analizat:

— acesta fie figurează în Catalogul comun al soiurilor de plante agricole sau în Catalogul comun al soiurilor la speciile de legume;

— fie, fără a figura în unul dintre cataloagele menționate, este admis sau s-a solicitat admiterea sa în statul membru în cauză sau într-un alt stat membru, fie la certificare și la comercializare, fie la certificare pentru alte țări,

([1]) JO L 268, 18.10.2003, p. 1.

▼B

cu excepția cazului în care condițiile menționate anterior nu mai sunt îndeplinite în toate statele membre implicate înainte de luarea deciziei privind solicitarea de admitere a soiului de analizat.

(2) Un soi este stabil în cazul în care în urma unor reproduceri sau înmulțiri succesive sau la sfârșitul fiecărui ciclu, în cazul în care amelioratorul a definit un ciclu special de reproduceri sau înmulțiri, acesta corespunde în continuare definiției caracterelor sale esențiale.

(3) Un soi este suficient de omogen în cazul în care plantele care îl compun – cu excepția anomaliilor sporadice - sunt, ținând seama de particularitățile sistemului de reproducere a plantelor, asemănătoare sau identice din punct de vedere genetic în ansamblul caracterelor generale luate în considerare.

(4) Un soi are o valoare culturală sau de utilizare satisfăcătoare în cazul în care, comparativ cu celelalte soiuri admise în catalogul statului membru în cauză, acesta reprezintă, prin ansamblul calităților sale, cel puțin pentru producția într-o anumită regiune, o ameliorare clară fie pentru cultură, fie pentru exploatarea recoltelor sau utilizarea produselor obținute din aceste recolte. Calitatea inferioară a unor caracteristici poate fi compensată de alte caracteristici favorabile.

Articolul 6

Statele membre se asigură că soiurile care provin din alte state membre sunt supuse, în special în privința procedurii de admitere, condițiilor aplicabile soiurilor naționale.

Articolul 7

(1) Statele membre prevăd că admiterea soiurilor este rezultatul unor examinări oficiale, efectuate în special în cultură și vizând un număr suficient de caractere pentru a permite descrierea soiului. Metodele utilizate pentru constatarea caracterelor trebuie să fie precise și adecvate. În vederea stabilirii caracterului distinctiv, examinările în cultură includ cel puțin soiurile comparabile disponibile, cunoscute în Comunitate în sensul articolului 5 alineatul (1). Pentru aplicarea articolului 9, sunt incluse și alte soiuri comparabile disponibile.

(2) Conform procedurii prevăzute la articolul 23 alineatul (2), se stabilesc, ținând seama de stadiul cunoștințelor științifice și tehnice:

(a) un minimum de caractere care trebuie luate în considerare la efectuarea examinării pentru diferitele soiuri;

(b) condițiile minime privind efectuarea examinării;

(c) modalitățile de efectuare a examinărilor în cultură în vederea estimării valorii culturale sau de utilizare; acestea pot să determine:

— procedurile și condițiile conform cărora toate sau mai multe dintre statele membre pot conveni să includă în aceste examinări în cultură, ca asistență administrativă, soiuri pentru care s-a solicitat admiterea într-un alt stat membru;

— condițiile de cooperare între autoritățile statelor membre participante;

— impactul rezultatelor acestor examinări în cultură;

— standarde pentru informațiile privind examinările în cultură pentru estimarea valorii culturale sau de utilizare.

(3) În cazul în care pentru studiul hibrizilor și al soiurilor sintetice este necesară examinarea componentelor genealogice, statele membre asigură, la cererea amelioratorului, confidențialitatea rezultatelor acestei examinări și a descrierii componentelor genealogice.

▼B

(4) (a) În cazul unui soi modificat genetic menționat la articolul 4 alineatul (4), se face o evaluare a impactului asupra mediului echivalentă cu cea prevăzută în Directiva 90/220/CEE.

(b) Procedurile care garantează o evaluare a impactului asupra mediului și a celorlalte elemente relevante echivalentă cu cea prevăzută în Directiva 90/220/CEE sunt incluse, la propunerea Comisiei, într-un regulament al Consiliului, bazat pe temeiul juridic corespunzător din Tratat. Până la intrarea în vigoare a acestui regulament, soiurile modificate genetic nu sunt admise în catalogul național decât după ce au fost admise la comercializare în conformitate cu Directiva 90/220/CEE.

(c) Articolele 11-18 din Directiva 90/220/CEE nu se mai aplică soiurilor modificate genetic după intrarea în vigoare a regulamentului menționat la litera (b).

(d) Modalitățile tehnice și științifice de punere în aplicare a evaluării impactului asupra mediului se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 23 alineatul (2).

▼M1

(5) Statele membre se asigură că un soi destinat utilizării în produse alimentare sau furaje în conformitate cu definițiile articolelor 2 și 3 din Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului (CE) nr. 178/2002 din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și cerințelor generale ale legislației în domeniul alimentar, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor referitoare la siguranța produselor alimentare ([1]) este acceptată numai în cazul în care a fost autorizată în conformitate cu legislația relevantă.

▼B

Articolul 8

Statele membre dispun ca, la depunerea solicitării de admitere a unui soi, solicitantul să indice dacă soiul în cauză a făcut deja obiectul unei solicitări într-un alt stat membru, statul membru despre care este vorba și rezultatul solicitării.

Articolul 9

(1) Fiecare stat membru asigură publicarea oficială a catalogului de soiuri admise pe teritoriul său, însoțite de numele persoanei responsabile (persoanelor responsabile) de selecția conservativă în țara sa. În cazul în care mai multe persoane sunt responsabile de selecția conservativă a unui soi, publicarea numelor acestora nu este indispensabilă. În cazul în care numele nu sunt publicate, catalogul indică autoritatea care dispune de lista cu numele persoanelor responsabile de selecția conservativă.

(2) La admiterea unui soi, statele membre se asigură că soiul în cauză poartă, în cazul în care este posibil, aceeași denumire în celelalte state membre.

În cazul în care se cunoaște faptul că semințele sau materialul săditor dintr-un soi sunt comercializate într-o altă țară sub o denumire diferită, se indică în catalog și această denumire.

(3) În plus, ținând seama de informațiile disponibile, statele membre se asigură că un soi care nu se distinge clar:

— de un soi care a fost admis anterior în statul membru în cauză sau în alt stat membru sau

([1]) JO L 31, 1.2.2002, p. 1.

▼B

— de un alt soi asupra căruia s-a pronunțat o decizie cu privire la distinctivitate, stabilitate și omogenitate în conformitate cu norme corespondente celor din prezenta directivă, fără a fi de altfel un soi cunoscut în Comunitate în sensul articolului 5 alineatul (1)

poartă denumirea acestuia din urmă. Această dispoziție nu se aplică în cazul în care denumirea în cauză ar putea induce în eroare sau ar putea crea confuzii în ceea ce privește soiul, în cazul în care alți factori, determinați de ansamblul dispozițiilor de reglementare a denumirilor soiurilor din statul membru în cauză, se opun folosirii acesteia sau în cazul în care un drept al unui terț limitează libera utilizare a acestei denumiri în legătură cu soiul respectiv.

(4) Statele membre întocmesc, pentru fiecare soi admis, un dosar cuprinzând o descriere a soiului și un rezumat clar al tuturor elementelor care au stat la baza admiterii acestuia. Descrierea soiurilor se referă la plantele produse direct din semințe și material săditor din categoria „semințe și material săditor certificat”.

(5) Statele membre se asigură că soiurile modificate genetic care au fost admise sunt indicate clar ca atare în catalogul soiurilor. De asemenea, ele se asigură că orice persoană care comercializează un astfel de soi indică în mod clar, în catalogul său de vânzări, că soiul a fost modificat genetic.

(6) În ceea ce privește eligibilitatea denumirii unui soi, se aplică articolului 63 din Regulamentul (CE) nr. 2100/94 al Consiliului din 27 iulie 1994 de instituire a unui regim de protecție comunitară a soiurilor de plante ([1]).

Pot fi adoptate norme de aplicare privind eligibilitatea denumirilor unor soiuri în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 23 alineatul (2).

Articolul 10

(1) Orice solicitare sau retragere a solicitării de admitere a unui soi, orice înscriere într-un catalog de soiuri, precum și diversele modificări ale acestuia sunt notificate imediat celorlalte state membre și Comisiei.

(2) Statele membre comunică celorlalte state membre și Comisiei, pentru fiecare soi nou admis, o scurtă descriere a celor mai importante caracteristici privind utilizarea acestuia. Această dispoziție nu se aplică în cazul soiurilor (linii consangvinizate, hibrizi) destinate exclusiv utilizării ca componente pentru soiuri finale. La cerere, statele membre comunică și caracteristicile care permit distingerea soiului de alte soiuri similare.

(3) Fiecare stat membru pune la dispoziția celorlalte state membre și a Comisiei dosarele menționate la articolul 9 alineatul (4) privind soiurile care au fost admise sau a căror admitere a fost anulată. Informațiile reciproce cu privire la aceste dosare sunt confidențiale.

(4) Statele membre se asigură că dosarele de admitere sunt puse, pentru uz personal și exclusiv, la dispoziția oricărei persoane care a dovedit un interes justificat în acest sens. Aceste dispoziții nu se aplică în cazul în care, în temeiul articolului 7 alineatul (3), datele trebuie să rămână confidențiale.

(5) În cazul în care admiterea unui soi este refuzată sau anulată, rezultatele examinărilor sunt puse la dispoziția persoanelor interesate de decizia adoptată.

([1]) JO L 227, 1.9.1994, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 2506/95 (JO L 258, 28.10.1995, p. 3).

▼B

Articolul 11

(1) Statele membre dispun ca soiurile admise să fie menținute prin selecție conservativă.

(2) Selecția conservativă trebuie să fie întotdeauna controlabilă pe baza înregistrărilor efectuate de către persoana sau persoanele responsabile de soiul respectiv. De asemenea, aceste înregistrări trebuie să cuprindă producția din toate generațiile anterioare semințelor sau materialului săditor de bază.

(3) Se pot solicita probe de la autorul soiului. În cazul în care este necesar, acestea pot fi prelevate oficial.

(4) În cazul în care selecția conservativă are loc într-un stat membru altul decât cel în care soiul a fost admis, statele membre în cauză își acordă asistență administrativă în privința controlului.

Articolul 12

(1) Admiterea este valabilă până la sfârșitul celui de-al zecelea an calendaristic care urmează anului admiterii.

Admiterea soiurilor de către autoritățile fostei Republici Democrate Germane înainte de unificarea germană este valabilă până cel târziu la sfârșitul celui de-al zecelea an calendaristic care urmează după înregistrarea acestor soiuri în catalogul soiurilor întocmit de Germania în conformitate cu articolul 3 alineatul (1).

(2) Admiterea unui soi poate fi reînnoită la intervale determinate de timp în cazul în care importanța menținerii sale în cultură justifică acest lucru sau în cazul în care acesta trebuie menținut pentru conservarea resurselor genetice ale plantelor și sub rezerva îndeplinirii în continuare a condițiilor prevăzute pentru distinctivitate, omogenitate și stabilitate sau a criteriilor stabilite în conformitate cu articolul 20 alineatele (2) și (3). Cu excepția cazului resurselor genetice ale plantelor în sensul articolului 20, cererea de reînnoire se depune cel târziu cu doi ani înainte de expirarea admiterii.

(3) Durata unei admiteri trebuie prelungită provizoriu până în momentul luării deciziei cu privire la cererea de prelungire.

Articolul 13

(1) Statele membre asigură eliminarea oricăror dubii apărute după admiterea unui soi în ceea ce privește evaluarea distinctivității sau a denumirii sale în momentul admiterii.

(2) În cazul în care se constată, după admiterea unui soi, că, în momentul admiterii, nu era îndeplinită condiția de distinctivitate în sensul articolului 5, admiterea este înlocuită printr-o altă decizie sau, după caz, de anulare, în conformitate cu prezenta directivă.

Prin noua decizie, soiul nu mai este considerat, cu efect din momentul admiterii inițiale, un soi cunoscut în Comunitate în sensul articolului 5 alineatul (1).

(3) În cazul în care se constată, după admiterea unui soi, că denumirea sa în sensul articolului 9 nu era acceptabilă în momentul admiterii, denumirea este adaptată astfel încât să respecte prevederile prezentei directive. Statele membre pot să permită utilizarea temporară, cu titlu suplimentar, a denumirii anterioare. Normele conform cărora se permite utilizarea cu titlu suplimentar a denumirii anterioare pot fi stabilite conform procedurii prevăzute la articolul 23 alineatul (2).

(4) Se pot adopta norme de aplicare a alineatelor (1) și (2) conform procedurii prevăzute la articolul 23 alineatul (2).

▼B

Articolul 14

(1) Statele membre asigură anularea admiterii unui soi în cazul în care:

(a) se dovedește, în cursul examinărilor, că soiul nu mai este distinct, stabil sau suficient de omogen;

(b) persoana sau persoanele responsabile pentru soi solicită acest lucru, cu excepția cazului în care se menține selecția conservativă.

(2) Statele membre pot să anuleze admiterea unui soi în cazul în care:

(a) nu sunt respectate actele cu putere de lege și actele administrative adoptate pentru aducerea la îndeplinire a prezentei directive;

(b) în momentul cererii de admitere sau în cursul procedurii de examinare au fost furnizate indicații false sau frauduloase privind datele de care depinde admiterea.

Articolul 15

(1) Statele membre asigură eliminarea din catalogul lor a unui soi în cazul în care admiterea acestuia este anulată sau în cazul în care perioada de valabilitate a admiterii a expirat.

(2) Statele membre pot acorda, pentru teritoriul propriu, un termen pentru certificarea și comercializarea semințelor sau a materialului săditor, până cel târziu la data de 30 iunie a celui de-al treilea an după expirarea admiterii.

Pentru soiurile care au figurat, în temeiul articolului 16 alineatul (1), în catalogul comun al soiurilor menționat la articolul 17, termenul care expiră ultimul dintre termenele de admitere acordate de diferitele state membre în temeiul primului paragraf se aplică comercializării în toate statele membre, în măsura în care semințele sau materialul săditor din soiul în cauză nu au fost supuse nici unei restricții de comercializare în ceea ce privește soiul.

Articolul 16

(1) Statele membre se asigură că, de la data publicării prevăzute la articolul 17, semințele din soiurile admise conform dispozițiilor din prezenta directivă sau conform principii corespondente celor din prezenta directivă nu sunt supuse nici unei restricții de comercializare în ceea ce privește soiul.

(2) Un stat membru poate fi autorizat, pe baza unei cereri care trebuie soluționată conform procedurii prevăzute la articolul 23 alineatul (2) sau la articolul 23 alineatul (3) pentru soiurile modificate genetic, să interzică, pe teritoriul său sau pe o parte din teritoriul său, utilizarea soiului sau să prevadă condiții adecvate pentru cultivarea soilui și, în cazul menționat la litera (c), condiții de utilizare pentru produsele obținute din cultivarea acestui soi:

(a) în cazul în care se face dovada că prin cultivarea acestui soi s-ar putea aduce daune, din punct de vedere fitosanitar, cultivării altor soiuri sau specii;

(b) în cazul în care s-a constatat, pe baza unor examinări oficiale în câmp, efectuate în statul membru solicitant, aplicându-se prin analogie dispozițiile articolului 5 alineatul (4), că soiul nu produce, în nici o parte din teritoriul său, rezultate corespunzătoare celor obținute pentru un soi comparabil admis pe teritoriul statului membru în cauză, sau în cazul în care este cunoscut faptul că, prin natura sa sau prin clasa sa de maturitate, soiul nu este apt pentru cultivare în nici o parte din teritoriul său. Cererea trebuie depusă

▼B

înainte de sfârșitul celui de-al treilea an calendaristic de după anul admiterii;

(c) în cazul în care există motive întemeiate, altele decât cele care deja evocate sau care au putut fi evocate în cursul procedurii prevăzute la articolul 10 alineatul (2), pentru a se considera că soiul prezintă un risc pentru sănătatea oamenilor sau pentru mediul înconjurător.

Articolul 17

Conform informațiilor furnizate de statele membre și pe măsură ce acestea îi parvin, Comisia asigură publicarea în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*, seria C, sub denumirea de „Catalogul comun al soiurilor de plante agricole", a tuturor soiurilor ale căror semințe sau al căror material săditor nu sunt supuse, în temeiul articolului 16, nici unei restricții de comercializare în ceea ce privește soiul, precum și a indicațiilor prevăzute la articolul 9 alineatul (1) privind persoana sau persoanele responsabile pentru selecția conservativă. Publicația indică statele membre care au beneficiat de o autorizare în conformitate cu articolul 16 alineatul (2) sau în conformitate cu articolul 18.

Publicația cuprinde soiurile pentru care se aplică un termen de comercializare în conformitate cu articolul 15 alineatul (2) al doilea paragraf. Sunt indicate durata acestui termen și, după caz, statele membre pentru care nu se aplică.

Notificarea de însoțire publicată indică în mod clar soiurile care au fost modificate genetic.

Articolul 18

În cazul în care se constată că cultivarea unui soi înscris în catalogul comun al soiurilor ar putea, într-un stat membru, să dăuneze din punct de vedere fitosanitar cultivării de alte soiuri sau specii, să prezinte un risc pentru mediu sau pentru sănătatea oamenilor, statul membru în cauză poate fi autorizat, la cerere, conform procedurii prevăzute la articolul 23 alineatul (2) sau la articolul 23 alineatul (3), să interzică comercializarea semințelor sau a materialului săditor din acest soi pe întregul său teritoriu sau pe o parte din acesta. În cazul unui pericol iminent de propagare a unor organisme dăunătoare, al unui pericol iminent pentru sănătatea oamenilor sau pentru mediu, această interdicție poate fi impusă de statul membru în cauză din momentul depunerii cererii sale până în momentul deciziei definitive care trebuie adoptată în termen de trei luni, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 23 alineatul (2) sau la articolul 23 alineatul (3), în cazul în care este vorba de un soi modificat genetic.

Articolul 19

În cazul în care un soi încetează să mai fie admis într-un stat membru care admisese anterior soiul în cauză, unul sau mai multe alte state membre pot să mențină admiterea acestui soi în cazul în care pe teritoriul lor sunt îndeplinite în continuare condițiile de admitere și este asigurată selecția conservativă.

Articolul 20

(1) Se pot stabili condiții speciale, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 23 alineatul (2), pentru a ține seama de evoluția situației în ceea ce privește condițiile de comercializare a semințelor tratate chimic.

(2) Fără a aduce atingere dispozițiilor din Regulamentul (CE) nr. 1467/94 al Consiliului privind conservarea, caracterizarea, colectarea

▼B

și utilizarea resurselor genetice în agricultură ([1]), se stabilesc condiții speciale în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 23 alineatul (2), pentru a ține seama de evoluția situației în ceea ce privește conservarea *in situ*și utilizarea durabilă a resurselor genetice ale plantelor prin cultivarea și comercializarea semințelor din rase primitive și din soiuri adaptate natural la condițiile locale și regionale și amenințate de erodare genetică.

(3) Condițiile speciale menționate la alineatul (2) vizează în special următoarele aspecte:

(a) rasele primitive și soiurile sunt admise conform dispozițiilor din prezenta directivă. Procedura de admitere oficială ține seama de caracteristicile și condițiile specifice referitoare la calitate. Sunt luate în considerare în special rezultatele testelor neoficiale și cunoștințele acumulate pe baza experienței practice în timpul cultivării, reproducerii și utilizării, precum și descrierile detaliate ale soiurilor și denumirile asociate acestora, notificate statului membru interesat, iar în cazul în care acestea sunt concludente examinarea oficială nu mai este necesară. Din momentul admiterii, această rasă primitivă sau acest soi figurează ca „soi de conservare” în catalogul comun;

(b) restricții cantitative adecvate.

Articolul 21

Se pot stabili condiții speciale în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 23 alineatul (2), pentru a ține seama de evoluția situației în domeniul conservării resurselor genetice.

Articolul 22

(1) La propunerea Comisiei, Consiliul, hotărând cu majoritate calificată, constată:

(a) dacă examinările oficiale ale soiurilor efectuate într-o țară terță oferă aceleași garanții ca și examinările din statele membre, prevăzute la articolul 7;

(b) dacă controalele privind selecția conservativă efectuate într-o țară terță oferă aceleași garanții ca și controalele efectuate de statele membre.

(2) Alineatul (1) se aplică, de asemenea, oricărui nou stat membru, din momentul aderării și până la data la care acesta trebuie să pună în aplicare dispozițiile legale, de reglementare și administrative necesare aducerii la îndeplinire a dispozițiilor prezentei directive.

Articolul 23

(1) Comisia este asistată de Comitetul permanent pentru semințe și material săditor pentru agricultură, horticultură și silvicultură, instituit prin articolul 1 din Decizia 66/399/CEE ([2]) a Consiliului.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 4 și 7 din Decizia 1999/468/CE.

Perioada prevăzută la articolul 4 alineatul (3) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la o lună.

(3) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE.

([1]) JO L 159, 28.6.1994, p. 1.
([2]) JO 125, 11.7.1966, p. 2289/66.

▼B

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

(4) Comitetul își stabilește regulamentul de procedură.

Articolul 24

Sub rezerva dispozițiilor de la articolele 16 și 18, prezenta directivă nu afectează dispozițiile legislațiilor naționale justificate de considerente privind protecția sănătății și a vieții persoanelor și animalelor sau conservarea plantelor sau protecția proprietății industriale sau comerciale.

Articolul 25

Statele membre comunică Comisiei textul dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Comisia informează celelalte state membre cu privire la aceasta.

Articolul 26

(1) Directiva 70/457/CEE, astfel cum a fost modificată prin directivele din anexa I partea A, se abrogă, fără a se aduce atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere prevăzute în anexa I, partea B.

(2) Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II.

Articolul 27

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Articolul 28

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

▼B

ANEXA I

PARTEA A

DIRECTIVĂ ABROGATĂ ȘI MODIFICĂRILE SALE SUCCESIVE

(menționate la articolul 26)

Directiva 70/457/CEE (JO L 225, 12.10.1970, p. 1)	
Directiva 72/274/CEE a Consiliului (JO L 171, 29.7.1972, p. 37)	doar în ceea ce privește trimiterile la dispozițiile Directivei 70/457/CEE de la articolele 1 și 2
Directiva 72/418/CEE a Consiliului (JO L 287, 26.12.1972, p. 22)	numai articolul 7
Directiva 73/438/CEE a Consiliului (JO L 356, 27.12.1973, p. 79)	numai articolul 7
Directiva 78/55/CEE a Consiliului (JO L 16, 20.1.1978, p. 23)	numai articolul 6
Directiva 79/692/CEE a Consiliului (JO L 205, 13.8.1979, p. 1)	numai articolul 3
Directiva 79/967/CEE a Consiliului (JO L 293, 20.11.1979, p. 16)	numai articolul 2
Directiva 80/1141/CEE a Consiliului (JO L 341, 16.12.1980, p. 27)	numai articolul 1
Directiva 86/155/CEE a Consiliului (JO L 118, 7.5.1986, p. 23)	numai articolul 5
Directiva 88/380/CEE a Consiliului (JO L 187, 16.7.1988, p. 31)	numai articolul 6
Directiva 90/654/CEE a Consiliului (JO L 353, 17.12.1990, p. 48)	numai în ceea ce privește trimiterile la dispozițiile Directivei 70/457/CEE de la articolul 2 și anexa II.I.6
Directiva 98/95/CE a Consiliului (JO L 25, 1.2.1999, p. 1)	numai articolul 6
Directiva 98/96/CE a Consiliului (JO L 25, 1.2.1999, p. 27)	numai articolul 6

▼B

PARTEA B

LISTA TERMENELOR DE TRANSPUNERE ÎN DREPTUL NAȚIONAL

(menționate la articolul 26)

Directiva	Data limită de transpunere
70/457/CEE	1 iulie 1972 ([17]) ([18])
72/274/CEE	1 iulie 1972 (articolul 1)
	1 ianuarie 1973 (articolul 2)
72/418/CEE	1 iulie 1972 (articolul 7)
73/438/CEE	1 iulie 1974 (articolul 7)
78/55/CEE	1 iulie 1977 (articolul 6)
79/692/CEE	1 iulie 1977 (articolul 3 punctul 9)
	1 iulie 1982 (alte dispoziții)
79/967/CEE	1 iulie 1982 (articolul 2)
80/1141/CEE	1 iulie 1980 (articolul 1)
86/155/CEE	1 martie 1986 (articolul 5)
88/380/CEE	1 ianuarie 1986 (articolul 6, punctele 5 și 6)
	1 iulie 1990 (alte dispoziții)
90/654/CEE	
98/95/CE	1 februarie 2000 (Rectificarea JO L 126, 20.5.1999, p. 23)
98/96/CE	1 februarie 2000

([17]) 1 iulie 1973 pentru Danemarca, Irlanda și Regatul Unit; 1 ianuarie 1986 pentru Grecia; 1 martie 1986 pentru Spania. Pentru Portugalia, 1 ianuarie 1989 în ceea ce privește comercializarea semințelor de cereale, pentru speciile *Hordeum vulgare* L., *Oryza sativa* L., *Triticum aestivum emend Fiori*și *Paol*., *Triticum durum* Desf. și *Zea mays* L.; în ceea ce privește comercializarea semințelor de plante furajere, pentru speciile *Lolium multiflorum Lam*., *Lolum perenne* L. și *Vicia sativa* L. și 1 ianuarie 1991 pentru celelalte specii.

([18]) 1 ianuarie 1995 pentru Austria, Finlanda și Suedia:

— Finlanda și Suedia pot amâna până la data de 31 decembrie 1995 cel târziu aplicarea pe teritoriul lor a prezentei directive în ceea ce privește comercializarea pe teritoriul lor a semințelor din soiuri care figurează în cataloagele lor de soiuri de plante agricole și de soiuri de specii de plante care nu au fost oficial acceptate conform dispozițiilor acestor directive. Semințele din aceste soiuri nu pot fi comercializate pe teritoriul celorlalte state membre în această perioadă.

— Soiurile de plante agricole și soiurile de specii de plante care, la data aderării sau la o dată ulterioară, figurează atât în catalogul național al Finlandei, respectiv al Suediei, cât și în cataloagele comune, nu sunt supuse nici unei restricții de comercializare în ceea ce privește soiul.

— În timpul perioadei menționate la prima liniuță, soiurile care figurează în catalogul național al Finlandei, respectiv al Suediei, care au fost în mod oficial acceptate în conformitate cu dispozițiile directivelor menționate mai sus, sunt incluse în Catalogul comun al soiurilor de plante agricole, respectiv în Catalogul comun al soiurilor de specii de plante.

▼B

ANEXA II

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Directiva 70/457/CEE	Prezenta directivă
Articolul 1 alineatul (1)	Articolul 1 alineatul (1)
Articolul 1 alineatul (2)	Articolul 1 alineatul (2)
Articolul 22	Articolul 1 alineatul (3)
Articolul 2	Articolul 2
Articolul 3 alineatul (1)	Articolul 3 alineatul (1)
Articolul 3 alineatul (1a)	Articolul 3 alineatul (2)
Articolul 3 alineatul (2)	Articolul 3 alineatul (3)
Articolul 3 alineatul (3)	Articolul 3 alineatul (4)
Articolul 3 alineatul (4)	Articolul 3 alineatul (5)
Articolul 4	Articolul 4
Articolul 5	Articolul 5
Articolul 6	Articolul 6
Articolul 7	Articolul 7
Articolul 8	Articolul 8
Articolul 9	Articolul 9
Articolul 10	Articolul 10
Articolul 11	Articolul 11
Articolul 12	Articolul 12
Articolul 12a	Articolul 13
Articolul 13	Articolul 14
Articolul 14	Articolul 15
Articolul 15	Articolul 16
Articolul 16	-
Articolul 17	-
Articolul 18	Articolul 17
Articolul 19	Articolul 18
Articolul 20	Articolul 19
Articolul 20a	Articolul 20
Articolul 21 alineatul (1)	Articolul 22 alineatul (1)
Articolul 21 alineatul (3)	Articolul 22 alineatul (2)
Articolul 23	Articolul 23 alineatele (1), (2) și (4)
Articolul 23a	Articolul 23 alineatele (1), (3) și (4)
Articolul 24	Articolul 24
Articolul 24a	Articolul 21
-	Articolul 25 ([19])
-	Articolul 26
-	Articolul 27
-	Articolul 28
-	ANEXA I
-	ANEXA II
-	

([19]) 98/95/CE articolul 9 alineatul (2) și 98/96/CE articolul 8 alineatul (2).